

gelse. Nu har ganske vist det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds fremdraget adskillige Momenter til en saadan Underjøgelse, og de ere videre udvillede af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær); men de af dem fremsatte Betragtninger kan jeg desværre ikke gaa ind paa, dels fordi jeg kun har faaet Ordet for en personlig Bemærkning, dels fordi dette Punkt slet ikke foreligger. Disse to ærede Medlemmer have neppe gjort sig det tilstrækkelig klart, at hvad der foreligger, og hvad der opfordres til at stemme over, er Dagsordenen; men dette er ikke ligegyldigt, og man kan ikke sige som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds: jeg bryder mig ikke om Dagsordenen, thi Dagsordenen udtrykker en bestemt Dom af Thingets Flertal om et bestemt Spørgsmaal, som ikke er, om det er et nyttigt Lovforslag, som foreligger, men som er det politiske Spørgsmaal, om et saadant Lovforslag bør fremmes, naar der er et vist Misforhold tilstede mellem Regjeringen og Folkethingets Flertal. Det er dette Spørgsmaal, vi have med at gjøre, og derfor gjør det mig ondt, at jeg ikke nærmere kan indlade mig paa det andet Spørgsmaal; thi, uaftet jeg maa anerkjende ærede Medlemmers Bestrebelse for at danne sig en selvstændig Overbevisning om selve Sagens Realitet, er der dog fra et andet Standpunkt særdeles Meget at indvende mod de Anskuelser, de have udtalt her. Men det er Dagsordenen, som foreligger her, og jeg kan derfor ikke komme ind paa dem nu.

Vojsen: For nogle Mennefskaalder siden blev det betragtet som Diplomatiens egentlige Kunst at bruge Ordene for at skjule sine Tanker. Jeg tror, at dette har bragt Diplomatiens i nogen Mistkredit, og man har ogsaa Exempler paa, at man nu er ved at flaa over til det Modsatte, at man netop nu søger at virke ved ligefrem at sige, hvad man tænker. Dette har imidlertid ikke naaet Fuldkommenhed; thi endnu synes Tilliden til Diplomatiens Aabenhed at være saa svag, at man netop tror, at Diplomaterne ikke mene, hvad de sige. Jeg tror nu, at ogsaa paa dette Omraade maa den Tid komme, da Ærlighed varer længst, og at man staa sig bedst ved at sige, hvad man mener. Den Strid, som har været ført mellem Ministeriet og Folkethinget, og som vi staa midt i, har Noget tilfælles med en saadan diplomatisk Feide. Det har i alt Fald været mig paafaldende, særlig i den sidste Samling i denne Vinter, at Striden noget har faaet Karakteren af et politisk Skaffav, hvor det i alt Fald synes mig at være indlysende, at der fra den ene Side i det Mindste gjøres Træk, hvis egentlige Mening vel neppe er saa lige at tage og føle paa. Det forekommer nu mig, at vi fra vor Side have bestræbt os for at være oprigtige og aabent have udtalt, hvad det er, som har bevæget

og som fremdeles bevæger os. Vi have begyndt denne Samling med at udtale, at vi paa Grund af den Mistillid, vi nære, og som vi ogsaa aabent udtalte ifjor Foraar overfor Ministeriet, have troet at burde stemme mod Finantslovens Overgang til 2den Behandling. Det var jo, som Alle ville indrømme, den mest utvetydige og aabne Maade at give vore Anskuelser tilkjende paa. Ministeriet har derpaa svaret ved at true med, hvad der hidtil har været anset, og hvad jeg i det Mindste fremdeles anser for at være det Samme som et Statskup. Da Forholdene stode saaledes, have vi ikke ønsket at følge Ministeriet paa en Vej, der vilde lede Striden hen til at afgjøres paa Revolutionens Mark. Derfor er efter min Mening Finantslovsforslaget gaaet til 2den Behandling og bliver nu underkastet sin sædvanlige Behandling, men samtidig dermed have vi sagt og utvetydig sagt, at Behandlingen af ethvert vigtigt Lovforslag med den nuværende Regjering vil komme til at lide under det Mistillidsforhold, som er tilstede. Det er nu ikke saa let at paavise, hvor Realitetsgrundene og hvor de politiske Grunde begynde med Hensyn til de allerfleste af de Lovforslag, som vi hidtil have behandlet; men jeg er overbevist om, at naar 2den Behandlingerne komme til at foreligge, kan det ikke være Noget uklart, at begge disse Grunde komme til at spille en Rolle i Forhandlingerne her. Det er sjældnere, at der foreligger Tilfælde, hvor man klart kan paavise og ogsaa være sig bevidst, at de politiske Grunde have Overvægt og saaledes have Overvægt, at allerede de ere tilstrækkelige til, at man ikke kan indlade sig paa en Sags Forhandling. Et saadant Tilfælde foreligger her ved det Lovforslag, vi nu behandle, og naar der foreligger et saadant Exempel, hvor vi ere os bevidste, at de politiske Grunde ville være de afgjørende med Hensyn til Sagen, saa antager jeg, at det maa indrømmes at være aabent og oprigtigt fra vor Side at udtale det med rene og tydelige Ord, for at der ikke skal blive Rum for nogen Misforstaaelse hverken fra den ene eller fra den anden Side og allermindst fra de Paagjældendes Side, som Lovforslaget angaar. Hvorfor er det da nu saaledes her? Hvoraf kan man slutte, at der nu netop ved dette Lovforslag foreligger et Tilfælde, hvor de politiske Grunde komme til at spille Hovedrollen? Jeg tror, at Grunden er den, at Administrationen i sin Helhed er at betragte som en forgrenet Organisation, en Forgrening, hvis Grene udgaa fra Ministeriet som Stamme. Naar der derfor er en Sygdom i Stammen, stiger den ud i Grenene, er der et Mistillidsforhold tilstede ved Hoveden, vil den komme til at give ud i Grenene og gjøre sig gjældende i alle Retninger (Vil: Navnlig igjennem Bladene), ja, navnlig igjennem Bladene, ganske rigtig, som det ærede Medlem siger. Det er dette Forhold, som jeg tror er Grunden til, at Dagsordenen er fremkommen, og